

## Arrest

nr. 349 617 van 30 juni 2026  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY  
Rue de la Draisine 2 / 004  
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

### DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Turkse nationaliteit te zijn en handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 26 juni 2026 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen volgens de urgente procedure van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 22 juni 2026 houdende een overdrachtsbesluit (bijlagen 26<sup>quater</sup>).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de RvV-wet).

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gelet op boek 2, titel 3, hoofdstuk 2 van de RvV-wet.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers verklaren de Turkse nationaliteit te hebben.

Zij dienden op 21 april 2026 een verzoek om internationale bescherming in. Zij legden hierbij geen documenten voor. Zij verklaarden dat hun paspoort in beslag werd genomen door de smokkelaar.

Verzoekster wordt vergezeld door haar 2 minderjarige kinderen. Deze kinderen maken tevens deel uit van haar verzoek om internationale bescherming.

Op 28 april 2026 werd verzoekster gehoord in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Hierbij verklaarde zij dat zij Turkije verliet in juli 2022 en via Servië en onbekende landen naar Oostenrijk reisde, waar ze een verzoek om internationale bescherming indiende.

Verder verklaarde zij gehuwd te zijn en twee kinderen te hebben. Ze bood zich aan samen met haar echtgenoot en hun kinderen. Ze verklaarde geen familie in België of de lidstaten te hebben.

Tevens verklaarde verzoekster dat ze naar België kwam omdat haar kinderen Nederlands hadden geleerd tijdens hun verblijf in Nederland. Zij uitte verzet tegen een overdracht aan Oostenrijk omdat haar dochter er geen medische hulp ontving. Ze verklaarde tevens dat ze in Oostenrijk een negatieve beslissing ontving. Daarnaast verklaarde ze zelf een mentale pathologie te hebben en maakte tevens melding van een pathologie bij haar dochter.

Op 8 mei 2026 werd verzoeker gehoord in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Ook hij verklaarde dat hij Turkije verliet begin augustus 2022 en via Servië en Hongarije naar Oostenrijk reisde. Hij verklaarde dat hij in Oostenrijk werd gearresteerd en er verplicht werd een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Hij verklaarde gehuwd te zijn en twee kinderen te hebben en bood zich aan samen met zijn echtgenote en hun kinderen. Hij verklaarde geen familie in België of de lidstaten te hebben.

Verder verklaarde verzoeker dat hij naar België kwam omdat het dichtbij Nederland was en omdat zijn kinderen al wat Nederlands kennen. Hij uitte verzet tegen een overdracht aan Oostenrijk omdat hij vreest dat ze hem zullen terug sturen naar Turkije. Hij verklaarde tevens dat het eten in het opvangcentrum niet goed was.

Uit het Eurodac-resultaat blijkt dat verzoekers op 10 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden in Oostenrijk. Verzoekster verklaarde dat zij Oostenrijk verlieten na 26 maanden en via onbekende landen naar Nederland reisden. Verder verklaarde zij dat zij in november 2024 in Nederland toekwamen en dat zij er een verzoek om internationale bescherming indienden.

Uit het Eurodac-resultaat blijkt dat verzoekster verschillende verzoeken om internationale bescherming indiende in Nederland, namelijk op 13 november 2024 en 28 juli 2025. Verzoekster verklaarde dat ze door Nederland naar Oostenrijk gerepatriëerd zou worden en in april 2026 besloot zij om Nederland te verlaten en naar België te reizen. Voor verzoeker was er eveneens een treffer die aantoonde dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming indiende in Nederland op 20 juli 2025.

Op 29 april 2026 werden terugnameverzoeken gericht aan de Oostenrijkse en Nederlandse instanties.

De Nederlandse instanties weigerden de terugname van verzoekers. De verzoeken tot terugname gericht aan de Oostenrijkse instanties werden op 29 april 2026 aanvaard conform artikel 18(1)b van de Verordening 604/2013.

Op 22 juni 2026 nam de verwerende partij een overdrachtsbesluit ten aanzien van verzoekster en haar twee minderjarige kinderen, alsook ten aanzien van verzoeker. Dit zijn de bestreden beslissingen.

## 2. Betreffende de urgente procedure

2.1. Artikel 5.11 van de RvV-wet bepaalt dat de bepalingen van deze wet van toepassing zijn op alle beroepen die bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden ingediend vanaf de dag van de inwerkingtreding van deze wet, behoudens afwijkende regelingen zoals voorzien in Titel 2 *“Toepassingsgebied, overgangsbepalingen en inwerkingtreding”*.

Er is *in casu* geen afwijkende regeling voorzien in Titel 2.

2.2. Op grond van artikel 2.28, §1, eerste lid, 2° van de RvV-wet wordt het beroep van de verzoekende partijen behandeld in de urgente procedure.

2.3 Op 12 juni 2026 is de Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013 (hierna: de AMMR) in werking getreden. De AMMR is vanaf 12 juni 2026 onmiddellijk van toepassing en regelt, maar beperkt tevens ook de onderzoeksbevoegdheid van de Raad inzake beroepen tegen overdrachtsbesluiten.

Zo bepaalt artikel 43 van de AMMR:

"1.

*De verzoeker of een andere persoon als bedoeld in artikel 36, lid 1, punten b) en c), heeft het recht tegen het overdrachtsbesluit bij een rechterlijke instantie een doeltreffend rechtsmiddel in te stellen, in de vorm van een beroep of een bezwaar ten aanzien van de feiten en het recht.*

*De draagwijdte van een dergelijk rechtsmiddel is beperkt tot een beoordeling of:*

- a) de overdracht voor de betrokken persoon een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling zou inhouden in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten;*
- b) er sprake is van omstandigheden na het overdrachtsbesluit die bepalend zijn voor de juiste toepassing van deze verordening;*
- c) inbreuk is gemaakt op de artikelen 25 tot en met 28 en artikel 34, in het geval van op grond van artikel 36, lid 1, punt a), overgenomen personen"*

### 3. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 3 en 8 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 1 t.e.m. 4, 7 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van artikel 16 van de AMMR.

Zij lichten hun verzoekschrift toe als volgt:

#### "1. AANGEHAALDE NORMEN

*Artikel 3 van het EVRM:*

*"Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen."*

*Artikel 8 EVRM: Recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven:*

- 1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.*
- 2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.*

*Artikel 1 van het Handvest beschermt deze rechten op dezelfde manier:*

*"Menselijke waardigheid is onschendbaar. Zij moet worden geëerbiedigd en beschermd."*

*Artikel 2 van het Handvest - Recht op leven*

*"Eenieder heeft recht op leven.*

*Niemand wordt tot de doodstraf veroordeeld of terechtgesteld."*

*Artikel 3 van het Handvest - Recht op menselijke integriteit*

*"1. Eenieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit.*

*2. In het kader van de geneeskunde en de biologie moeten met name worden nageleefd:*

- de vrije en geïnformeerde toestemming van de betrokkene, volgens de bij de wet bepaalde regels,*
- het verbod van eugenetische praktijken, met name die welke selectie van personen tot doel hebben,*
- het verbod om het menselijk lichaam en bestanddelen daarvan als zodanig als bron van financieel voordeel aan te wenden,*
- het verbod van het reproductief klonen van mensen."*

*Artikel 4 van het Handvest - Verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*

*"Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen."*

*Artikel 7 van het Handvest - Eerbiediging van het privé-leven en het familie- en gezinsleven:*

*Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie.*

*Artikel 24 van het Handvest : Rechten van het kind*

*1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.*

*2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.*

*3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.*

*EHRM, EL GHATET t. Suisse, 8.11.2016 stelde dat (vrije vertaling) "de nationale rechterlijke instanties moeten het belang van het kind centraal stellen in hun overwegingen en er een cruciaal gewicht aan toekennen (zie mutatis mutandis Mandet v. France, no. 30955/12, §§ 56-57, 14 januari 2016) "; Het is de missie van het Hof "om na te gaan of de nationale rechterlijke instanties de waarborgen van artikel 8 van het*

verdrag hebben gewaarborgd, met name rekening houdend met het belang van het kind, dat voldoende tot uiting moet komen in de redenering van de nationale rechterlijke instanties (Neulinger en Shuruk, reeds aangehaald, §§ 133, 141; B. v. België, nr. 4320/11, § 60, 10 juli 2012; X. v. Letland, reeds aangehaald, §§ 106-107) "; Het belang van een gedetailleerde motivering van rechterlijke beslissingen is essentieel om ervoor te zorgen dat naar behoren rekening wordt gehouden met de elementen : "De nationale rechter moet een specifieke motivering geven in het licht van de omstandigheden van de zaak, niet in het minst om het Hof in staat te stellen het hem toevertrouwde Europese toezicht uit te oefenen (X. tegen Letland, reeds aangehaald, § 107). Wanneer de motivering van nationale beslissingen ontoereikend is en een daadwerkelijke afweging van de betrokken belangen ontbreekt, zou dit in strijd zijn met de vereisten van artikel 8 van het verdrag (ibid.; zie ook, mutatis mutandis, Schweizerische Radio- und Fernsehgesellschaft SRG v. Switzerland, no. 34124/06, § 65, 21 juni 2012). In een dergelijk scenario hebben de nationale rechters volgens het Hof niet op overtuigende wijze aangetoond dat de respectieve inmenging in een uit het verdrag voortvloeiend recht evenredig was met het nagestreefde doel en dus beantwoordde aan een "dringende maatschappelijke behoefte" (Schweizerische Radio- und Fernsehgesellschaft SRG, reeds aangehaald, § 65)."

Artikel 16 AMMR :

"(...)3. Indien het voor een lidstaat niet mogelijk is een verzoeker over te dragen aan de lidstaat die in de eerste plaats als verantwoordelijke lidstaat is aangewezen omdat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de verzoeker als gevolg van de overdracht aan die lidstaat een reëel risico zou lopen op schending van zijn of haar grondrechten die neerkomt op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest, gaat de met het bepalen van de verantwoordelijkheid belaste lidstaat voort met het onderzoeken van de criteria van deel III, hoofdstuk II, of de clausules van hoofdstuk III van dit deel, teneinde vast te stellen of een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kan worden aangewezen. Indien een lidstaat op grond van de eerste alinea van dit lid de overdracht aan een volgens de criteria van deel III, hoofdstuk II, of de clausules van hoofdstuk III van dit deel, aangewezen lidstaat of aan de eerste lidstaat waar het verzoek werd geregistreerd niet kan uitvoeren, en niet kan vaststellen of een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kan worden aangewezen, wordt die lidstaat de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. »

## 2. DRAAGWIJDTE VAN HET ONDERZOEK VAN HET BEROEP

Niettegenstaande de bewoordingen van artikel 2.59 RvV-wet en van artikel 43 AMMR, dient te worden aangenomen dat een rechtsmiddel dat niet toelaat om een inbreuk op het grondrecht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven aan te voeren, met inbegrip van het hoger belang van de kinderen, in strijd zou zijn met hogere rechtsnormen.

Het gaat hierbij in het bijzonder om artikel 47 van het Handvest en artikel 14 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, die de invoering vereisen van een daadwerkelijk rechtsmiddel tegen elke beslissing die een inbreuk vormt op de door deze instrumenten beschermde grondrechten. Er zij aan herinnerd dat het Handvest binnen de Unie de waarde van een Verdrag heeft, en hiërarchisch dus hoger staat dan een Verordening.

Gezaghebbende auteurs in de rechtsleer, zoals S. Peers en F. Maiani, hebben beiden deze in artikel 43 geformuleerde beperking aan de kaak gesteld. Zij geven daarbij aan dat het aan het Hof van Justitie van de EU (HvJ-EU) zal toekomen om te oordelen over de verenigbaarheid van een dergelijke beperking met het Handvest.

De volgende prejudiciële vraag zou moeten worden gericht naar het Hof van Justitie

"Kan de uitsluiting van het rechterlijk toezicht op de naleving van het grondrecht op privé- en gezinsleven, alsook van de rechten en het hoger belang van het kind, op grond van artikel 43 AMMR, verenigbaar worden geacht met de artikelen 7, 23 en 47 van het Handvest?"

In afwachting van een antwoord, moeten de bestreden beslissingen worden geschorst, om de negatieve effecten op de betrokken fundamentele rechten door de uitvoering van de beslissingen te voorkomen.

## 3. ONTWIKKELING VAN HET MIDDEL

De bestreden beslissingen moeten worden vernietigd daar de overdracht voor de betrokkenen een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling inhoudt in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten, en in strijd zijn met de rechten en het hoger belang van de kinderen en het recht op privé-leven van verzoekende partij.

Overwegende 62 van de AMMR :

(62) Teneinde de grondrechten van verzoekers op eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven, de rechten van het kind en de bescherming tegen onmenselijke en vernederende behandeling als gevolg van een overdracht daadwerkelijk te beschermen, dienen verzoekers te kunnen beschikken over het recht op een doeltreffende voorziening in rechte, beperkt tot die rechten, overeenkomstig met name artikel 47 van het Handvest en de relevante jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Wat betreft een kind dat aan zelfbeschadiging doet en lijdt aan ernstige ondervoeding, evenals aan hartproblemen (extrasystolen) die verband houden met stress en de sociale situatie van het gezin, staat het buiten kijf dat de – a fortiori gedwongen – overdracht naar Oostenrijk zijn situatie alleen maar zal verergeren.

*Er moet worden vastgesteld dat de verwerende partij bij de besluitvorming op geen enkele wijze rekening heeft gehouden met deze uiterst onrustwekkende medische situatie, wat een flagrante tekortkoming vormt in de verplichtingen die op haar rusten.*

*Bovendien heeft zij geen enkele bijzondere maatregel genomen om een verslechtering van de gezondheidstoestand als gevolg van de beoogde overdracht (en de opsluiting) te voorkomen.*

*Zij toont evenmin aan enig contact te hebben opgenomen met Oostenrijk (schending art 48 VAM) om te zorgen voor een adequate informatieoverdracht en om garanties te verkrijgen voor een onmiddellijke en passende medische opvolging van het kind, dat men niet meerdere dagen kan achterlaten zonder de vereiste zorg te verstrekken (psychologische opvolging, medische voeding, opvolging van de cardiale evaluatie,...).*

*Het is ondenkbaar om dit een kind aan te doen dat aan zelfbeschadiging doet, aangezien zijn levenssituatie al stressvol is.*

*Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de situatie in Oostenrijk zorgwekkend is, wat verzoekende partij ook zelf uitlegde gedurende haar interview.*

*Men leest in de bestreden beslissing (tav verzoekster en de kinderen) zelf :*

*“Terugkeerders via Dublin hebben te maken met dezelfde problemen als andere verzoekers bij het toegang krijgen tot het basiszorgsysteem. Omdat provincies terughoudend zijn om verzoekers van de federale opvangcentra over te nemen, kan het gebeuren dat terugkeerders via Dublin meerdere weken of zelfs maanden in grotere eerste opvangfaciliteiten verblijven (AIDA-rapport, pagina 64). »*

*Ook te lezen in dat Aida-verslag (update juni 2026):*

*“The Ombudsman has criticised Lower Austria for not providing additional funding for children with mental illness. (...) NGOs from Styria reported that families with severely ill children were not placed in reception facilities for persons with special needs, on the grounds that their parents should have enough resources to take care for them.” (p. 139)*

*De beslissingen miskennen de rechten en het hoger belang van Arjn, evenals het grondrecht op privé- en gezinsleven van de verzoekers, en houden reële risico's in op onmenselijke en vernederende behandelingen. Anders dan verwerende partij heeft beslist, moet België verantwoordelijk zijn voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoekende partij.”*

*In casu wijst verzoekster op de medische situatie van haar dochter. Ze stipt aan dat haar kind aan zelfbeschadiging doet en lijdt aan ernstige ondervoeding, evenals aan hartproblemen (extrasystolen) die verband houden met stress en de sociale situatie van het gezin. Ze stipt aan dat ze tijdens haar verhoor heeft gesteld dat de medische zorg niet aanwezig was in Oostenrijk en ze meent dat er contact diende opgenomen te worden met Oostenrijk om garanties te verkrijgen voor een onmiddellijke en passende medische opvolging van het kind, dat men haar niet meerdere dagen kan achterlaten zonder de vereiste zorg te verstrekken (psychologische opvolging, medische voeding, opvolging van de cardiale evaluatie,...). Ze stelt dat een a fortiori gedwongen overdracht naar Oostenrijk de situatie alleen maar zal verergeren.*

*In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd over de medische situatie van haar kind:*

*“De betrokkene uitte tijdens haar gehoor verzet tegen een overdracht aan Oostenrijk omdat haar dochter er volgens haar niet de nodige medische zorgen kreeg. We merken op dat we enkel beschikken over de verklaringen van betrokkene. Ze legt geen objectieve elementen neer om deze beweringen te staven. Verder wensen we te verwijzen naar de hierboven vermeldde passage uit het AIDA-rapport betreffende toegang tot de gezondheidszorg in Oostenrijk. We stellen vast dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een land te blijven louter omdat dat land betere medische verzorging kan verstrekken aan de verantwoordelijke lidstaat, en dat zelfs de omstandigheid dat de overdracht de gezondheidstoestand of de levensverwachting een verzoeker zou kunnen beïnvloeden volstaat niet om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de overdracht dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde zijn. We benadrukken dat overeenkomstig artikel 50 van Verordening (EU) 2024/1351 middels de gemeenschappelijke gezondheidsverklaring kan worden voorzien in de nodige maatregelen met betrekking tot de bijzondere behoeften. We wijzen er in dit verband ook nogmaals op dat in Verordening (EU) 2024/1351 de criteria en de mechanismen werden vastgelegd om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. Dit betekent dat een verzoeker niet vrij een lidstaat kan kiezen en de persoonlijke appreciatie van een lidstaat of de loutere wens in een bepaalde lidstaat te kunnen blijven op zich geen grond zijn voor de toepassing van de discretionaire clausules van Verordening (EU) 2024/1351.”*

*Ten tijde van haar gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker “Mijn dochter leeft in post-trauma. Zij heeft moeilijkheden bij het eten. Ik heb medische documenten mee. Zij heeft hartproblemen en problemen bij haar voeding. (Zie bijlage) Ook een lijst van haar behandeling en welke medicatie zij moet nemen.” en uitte bezwaar tegen een overdracht naar Oostenrijk om volgende redenen “Oostenrijk autoriteiten zullen ons repatriëren naar Turkije. Wij kunnen niet terugkeren naar Turkije. Wij woonden heel geïsoleerd. Reden dat mijn dochter ziek is, zij ziet nog af van haar situatie daar in Oostenrijk. Dus, omdat wij*

samenwoonden in ons opvangcentrum, ons eten daar was niet zo goed. Mijn dochter weigerde om te eten, omdat het niet zo goed was. Ik moest speciaal eten klaarmaken voor haar, maar dat was niet gemakkelijk in ons opvangcentrum.” Verder verklaarde verzoekster : “Ik wil iets toevoegen: Ik spreek over mijn dochter haar situatie in Oostenrijk en Nederland. Zij had moeilijkheden, tot nu is haar situatie heel fragiel, psychologische situatie is heel fragiel. Heel gevoelig, dus verandering is niet goed voor haar. Daarmee bedoel ik veranderen van land of centrum, dat valt haar fysiek en psychisch toestand aan. Daarom bracht ik medische verslagen mee in verband met mijn dochter. Vorige keer kon ik niet aanwezig zijn hier voor mijn interview omdat ik naar het ziekenhuis moest met haar. Ik wil dus samenvatten, verandering van plaats zal mijn dochters fysieke en mentale situatie vermoeilikken. Mijn vrouw volgt psychologische behandeling omwille van dit. Wij verkiezen om hier in België te blijven. Dat zal het beste beslissing zijn voor mij, en mijn gezin.”

Verzoeker voegt een elektronisch voorschrift toe voor medicatie voorgeschreven door de Dienst pediatrie van het Universitair ziekenhuis Saint-Luc naar aanleiding van de hospitalisatie van zijn kind wegens een acute gastro-enteritis, alsook een afspraak bij een pediater op 15 mei 2026, een attest van 28 april 2026 waarin staat dat de ouders toegang moeten hebben tot een keuken om zelf maaltijden te bereiden voor hun kind conform een aangepast dieet, een verslag van hospitalisatie van hun kind van 25 tot 28 april 2026 wegens een acute gastro-enteritis en een attest waaruit blijkt dat de aanwezigheid van de vader vereist is van 27 tot 29 april 2026

Bij haar verzoekschrift legt verzoekster een e-mail neer van 19 mei 2026 van Dr. J.M., pediater, team infectieziekten verbonden aan de CUSL. In deze e-mail wordt vermeld dat het kind van verzoekster werd opgenomen in het S. L. ziekenhuis in Brussel wegens een acute gastro-enteritis. Uit een later kinderconsult bleek dat dit kind chronische ondervoeding vertoont en de arts stipt aan dat ze zich zorgen maakt over de stress ten gevolge van haar sociale situatie. Ze zou graag met het opvolgende medisch team bespreken welke gepaste medische vervolg behandeling en opvolging (pediatrische en psychologische) voorzien kan worden. Ze stipt aan dat nu het gezin in Luik verblijft het weinig zin heeft om de behandeling in Brussel voort te zetten.

Uit dit stuk blijkt dat het kind psychologische en pediatrische opvolging nodig heeft voor de ondervoeding en stress waarmee het kampt.

Van cardiale problemen ligt geen enkel bewijs voor. Evenmin kan blijken dat het kind aan zelfbeschadiging doet. Ook waar verzoekster stelt dat haar kind medische voeding nodig heeft, wordt haar betoog niet onderbouwd door medische stukken.

Deze e-mail dateert van 19 mei 2026 en er liggen geen recentere medische stukken voor. Het is dan ook niet duidelijk of het kind van verzoekers op heden nog medisch opgevolgd wordt en of zij bepaalde medicatie behoeft.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers allen onderzocht werden door de centrumarts op 25 juni 2026 en dat werd vastgesteld dat zij niet lijden aan een ziekte die een inbreuk inhouden op artikel 3 van het EVRM. Tevens blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de arts de ouders bevraagd heeft naar de gezondheidstoestand van het kind. De ouders verklaarden dat ze aardappelen, vlees, fruit en groenten eet. De dokter ziet geen problemen op het vlak van voeding, constateert dat het kind zich normaal gedraagt en zeker niet ondervoed is.

Wat de gezondheidszorg betreft, verwijst verzoekster naar het AIDA-rapport en stelt ze dat niet is aangetoond dat haar kind de nodige medische zorgen kan krijgen in Oostenrijk.

De Raad leest in het AIDA-Rapport *update* juni 2026 dat asielaanvragers na het indienen van hun asielaanvraag een verplicht medisch onderzoek ondergaan. In beginsel zouden alle asielaanvragers over een ziekteverzekering moeten beschikken en kunnen zij, indien nodig, worden doorverwezen naar een ziekenhuis voor de vereiste medische behandelingen. Zo leest de Raad: “*Wanneer uit dit medisch onderzoek blijkt dat verder onderzoek noodzakelijk is, worden asielaanvragers doorverwezen naar een specialist of naar een ziekenhuis.*” (vrije vertaling p. 133).

Waar verzoekster selectief citeert uit het hoofdstuk kinderen met behoeften p. 139 van het AIDA-rapport en waar verzoekster naar verwijst, leest de Raad “*De Ombudsman heeft Neder-Oostenrijk bekritiseerd omdat de deelstaat geen bijkomende financiering voorzag voor kinderen met psychische aandoeningen. De deelstaat antwoordde hierop dat het verhoogde dagtarief van € 95 voor basisopvang, dat sinds juli 2016 wordt betaald, eventuele bijkomende kosten zou moeten dekken. Naar aanleiding van kritiek van de Ombudsman heeft de deelstaat Stiermarken vanaf juli 2018 een aanvullend pakket van € 18 per dag ingevoerd voor niet-begeleide minderjarige vreemdelingen met bijzondere zorgbehoeften. Hierdoor bedraagt het dagtarief in Stiermarken eveneens € 95.*” (vrije vertaling). Hieruit kan niet blijken dat er geen psychologische begeleiding voorhanden is.

De Raad concludeert hieruit dat medische opvolging in Oostenrijk beschikbaar is. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de situatie van haar kind ingevolge een overdracht nog zal verergeren.

De verwerende partij wijst ook nog op hetgeen voorzien wordt in artikel 50 van de AMMR, dat luidt als volgt:

*“Uitwisseling van gezondheidsgegevens voordat een overdracht wordt verricht*

*1.*

*Enkel om ervoor te zorgen dat de adequate medische verzorging of behandeling gegeven wordt aan met name kwetsbare personen, waaronder personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, minderjarigen en personen die zijn blootgesteld aan foltering, verkrachting of andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld, verstrekt de overdragende lidstaat, voor zover zijn bevoegde autoriteit overeenkomstig het nationale recht daarover kan beschikken, de verantwoordelijke lidstaat informatie over eventuele bijzondere behoeften van de over te dragen persoon, die in specifieke gevallen ook informatie over de fysieke of mentale gezondheidstoestand van die persoon kan omvatten. Die informatie wordt doorgegeven in een gemeenschappelijke gezondheidsverklaring met de nodige bijgevoegde stukken. De verantwoordelijke lidstaat zorgt ervoor dat goed in die bijzondere behoeften wordt voorzien, met name als het gaat om essentiële medische zorg.*

*(...)*

*2.*

*De overdragende lidstaat verstrekt de in lid 1 bedoelde informatie aan de verantwoordelijke lidstaat enkel nadat de eerstgenoemde lidstaat de uitdrukkelijke instemming verkregen heeft van de verzoeker of zijn of haar vertegenwoordiger, of wanneer het verstrekken van de informatie nodig is ter bescherming van de volksgezondheid en de openbare veiligheid, of, indien de betrokken persoon lichamelijk of juridisch niet in staat is zijn instemming te betuigen, ter bescherming van de vitale belangen van de betrokken persoon of van een andere persoon. Het ontbreken van instemming, inclusief het weigeren van instemming vormt geen beletsel voor de overdracht.*

*3.*

*De in lid 1 bedoelde persoonlijke gezondheidsgegevens worden alleen verwerkt door gezondheidswerkers die, uit hoofde van het nationale recht, onderworpen zijn aan het beroepsgeheim, of door andere personen voor wie een gelijkwaardige geheimhoudingsplicht uit hoofde van hun beroep geldt.*

*4.*

*De uitwisseling van informatie uit hoofde van dit artikel vindt alleen plaats tussen de in lid 3 bedoelde gezondheidswerkers of andere personen. De uitgewisselde informatie wordt uitsluitend voor de in lid 1 genoemde doeleinden gebruikt en wordt niet verder verwerkt.*

*(...)”*

Verzoekers kunnen dus nog steeds aan de verwerende partij vragen om een gezondheidsverklaring op te stellen die dan kan worden overgemaakt aan Oostenrijk. Aangezien de verwerende partij op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissingen nog niet over de recente informatie beschikte, kan het haar niet ten kwade worden genomen nog geen gezondheidsverklaring te hebben ingediend.

Een schending van artikel 3 van het EVRM of van artikel 4 van het Handvest wordt niet aannemelijk gemaakt.

In zoverre verzoekers zich beroepen op artikel 8 van het EVRM, kan de raad enkel vaststellen dat het hele gezin zal worden overgedragen aan Oostenrijk en aldus samen zullen blijven, zodat een schending van artikel 8 van het EVRM niet aan de orde is.

Een schending van de door verzoekers opgeworpen bepalingen wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

#### 4. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. De vordering tot schorsing wordt, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

#### OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

#### Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

J. CAMU